

Коли повертатись

Аркадій Музичук

Гриць приплентався за північ,
І шмиг до комори.
Вже співали перші півні,
Сіріло надворі.
Тому жінка усе чула.
Узяла качалку,
І за ним туди шмигнула,
Неначе русалка.
Присвітила і в атаку...
А Гриць у куточку...
У кожуха сунув... ноги,
Голову у бочку.
— Ах ти, п'янице-гультяю,
Котра вже година?!
А Гриць пошепки:
— Не знаю!
Зупинивсь годинник.
— Ну тоді удар качалки
За кожну годину!
— Бий, якщо тобі не жалко
Батька твого сина.
— А тобі мене не шкода,
Такі терплю муки.
Кожен день тебе приводять
Додому під руки.
І качалкою зі злості
Вдарила три рази.
Правда, легко, щоби кості
Не зламались зразу.
"Слава Богу — третя ночі! —
Гриць стогне і дума, —
А якби я опівночі
Приплентавсь від кума?
То отримав би дванадцять
Ударів по спині...
Ні, найкраще повертатись
О першій годині!"